

af de Indtægtsgrænser, der gælder for Adgangen til at tegne frivillig Forsikring og for Opnaelse af Statstilskud.

Det af Socialministeren fremsatte Lovforslag, der gennemførtes paa Rigsdagen med forskellige i Lanastinget foretagne Ændringer, byggede — med Undtagelse af nogle Bestemmelser, der tager Sigte paa at undgaa Dobbeltforsørgelse, jfr. nedenfor — paa en Betænkning afgivet af det af Arbejds- og Socialministeriet den 14. Juni 1946 nedsatte Udvalg angaaende Ændringer i Ulykkesforsikringslovens Satser, i hvilket Udvalg saavel Socialministeriet som Arbejdsgiverforeningen og De samvirkende Fagforbund var repræsenteret.

Udvalgets Overvejelser resulterede i et Lovudkast, der paa de Punkter, hvor Enighed ikke kunde opnaas, byggede paa Flertalsindstillinger, og som blev tiltraadt af Ministeriet, dog bortset fra Reglerne om Aarslønnens og Dagpengenes Maksimumsbeløb.

Foruden de Spørgsmaal, om hvilke der stilledes Forslag, havde Udvalget navnlig beskæftiget sig med, hvorvidt der burde ydes Dagpenge i de første 13 Uger efter et Ulykkestilfældes Indtræden, men man mente ikke at kunne tage Stilling til dette Spørgsmaal, der efter Udvalgets Opfattelse maatte behandles i Forbindelse med en Revision af Sygekasselovgivningen. Dette Standpunkt blev tiltraadt af Ministeriet, der med Henblik herpaa nedsatte et Udvalg til Overvejelse af Spørgsmaalet om Ændringer i Sygekasselovgivningen.

Hvad Loven gaar ud paa, er i Hovedsagen følgende:

Det *Maksimumsbeløb for Aarslønnen*, der regnes med i den almindelige lovpligtige Forsikring, fastsættes til 5 000 Kr. (Flertallet i det forannævnte Udvalg havde her foreslaaet 4 500 Kr., medens Arbejdsgiverrepræsentanternes Indstilling lød paa 3 500 Kr. og Arbejderrepræsentanternes paa 5 000 Kr.) mod tidligere 2 100 Kr.; sidstnævnte Beløb var dog midlertidigt forhøjet, senest ved Lov Nr. 165 af 30. Marts 1946 til 3 500 Kr. Samtidig forhøjes den *Minimumsløn*, der regnes med for unge Mennesker under 18 Aar,